

afløst Lejeforholdet for Husmændene. Vi maa komme dertil, at Husmændene kunne sidde lige saa frit og selvstændig i deres smaa Huse, som Gaardmanden sidder paa sin Gaard, og som Godssejeren sidder paa sit Gods.

Dernæst kommer jeg til at omtale den Bevilling til Skytteforeningerne, som findes paa Finansloven § 19, F. under Indenrigsministeriet: i alt 34,000 Kr., nemlig til Anstæffelse af Brønne- og Dvælsesrifler 8,000 Kr., til Anstæffelse af Ammunition til Bagladerifler 20,000 Kr. og til Gymnastik 6,000 Kr. Jeg er meget glad ved, at dette Forslag til Bevilling foreligger fra Ministeriet; jeg takker den ærede Regering derfor, og jeg takker ogsaa Rigsdagen for, at den i tidligere Aar har bevilget den samme Sum. Kun vil jeg paa dette Stadium henstille, om det ikke kunde være passende, at denne Bevilling forhøjedes noget. Den har nu været holdt paa det samme i flere Aar, og Trangen til denne Understøttelse bliver større og større. Udgifterne til Krigsvæsenet i sin Helhed beløbe sig jo til mellem 17 og 18 Mill. Kr., og saa er dog ganske vist en Bevilling paa 34,000 Kr. til den frivillige Skydning og de frivillige Legemsøvelser en aldeles forsvindende Sum, aldeles bethydningsløs i Forhold til de overordentlig store Udgifter, som vort Krigsvæsen bruger. Man sætter jo Pris paa og ønsker gerne fra Ministeriets Side, at Skytteforeningerne skulle være en Slags Forskole for vor Hær. Jeg skal ikke fra mit Stade — og jeg tror, jeg deri er enig med den største Part af vore Skytter og vore Skytteforeningers Ledere rundt omkring i Landet — jeg skal ikke indvende noget imod denne Betragtning. Ikke saaledes at forstaa, at vi direkte ville hjælpe Hæren til at uddanne Rekrutter — det kunne vi jo for Resten ikke, da jo hele Dvælsen hviler paa frivillig Basis — men vi tro, vi, som lede Skytteforeningerne, at de frivillige Dvælses, som der foretages, dels som Skydnings- og dels som Legemsøvelser, ville have en meget stor Betydning for disse unge Mænds Uddannelse i legemlig Henseende, idet vi undertiden have dem under Behandling fra 15—16 Aars Alderen, ja fra 6—8 Aars Alderen i vore Dvælseshuse ude paa Landet. Vi tro sikkert, at den Dvælse, som drives der Aaret rundt, om Sommeren med Skydning, om Vinteren med Gymnastik, har Betydning for de unge, naar de komme ind som Rekrutter og paa den Maade ogsaa har Betydning for vor Hær. Ved den Hærløb, vi fik i 1867, opnaaede vi at faa indskrænket Tjenestetiden i Hæren, og det anser jeg for grumme hel-

digt, men jeg kunde ønske den endnu mere indskrænket paa den Maade, at vi fik vore frivillige Dvælses ude i Befolkningen støttede i en ganske anderledes Grad, end de nu blive. Naar de unge Mænd kunde møde som Rekrutter med Forudsetninger, kunde der spares megen Tid. At unge Mennesker skulde ligge som Soldater i flere Aar, saaledes som det skete tidligere — i Hestgarden var det endda 6—8 Aar —, det er urimeligt, og endnu er der dog dem, der maa ligge tæt ved 2 Aar (Afbrydelse). Der bliver sagt $1\frac{1}{2}$, men saa vidt jeg ved, er der dem, der ligge i 22 Maanedes, og det er ikke langt fra 2 Aar. Det er ogsaa for længe, der burde ikke gerne ligge nogen Soldat inde mere end 4—6 Maanedes. Jeg skal endvidere med det samme omtale en Institution ved Hæren, om man kan kalde den saaledes, som er meget uheldig, og som særlig virker hemmende for den frivillige Udvikling af vore Skytteforeninger. Det er Underkorporalsinstitutionen. Derjom der var en Mulighed for, at dette kunde forandres paa en eller anden Maade, saa vilde det være grumme heldigt. Nu er det saaledes, at man tager de dygtigste af Rekrutterne, naar Skolen er forbi, til at ligge inde som Underkorporaler, og naar vi nu ude i vore Skytteforeninger have uddannet dygtige Folk — og det har tit vist sig, at vi fra Skytteforeningerne have kunnet sende Rekrutter herind til Hæren, som efter 2—3 Dages Forløb ere blevne ansatte som Trupkommandører —, saa blive de Folk daarlig lønnede, fordi de møde godt uddannede og med Forudsetninger, idet de komme til at ligge $1\frac{1}{2}$ Aar i Tjenesten som Underkorporaler, medens de, hvis de vare mindre dygtige, vare nogle Sinkere, kunde saa Lov til at rejse hjem efter 5—6 Maanedes Forløb. Det er meget uheldigt. Jeg ved ikke endnu paa dette Stadium, hvorvidt man skulde gøre noget for at stille Forslag om en Forhøjelse af de 34,000 Kr., men kunde jeg mærke, at det kunde være Tinget med og ikke imod, kunde jeg have lyst til at stille Forslag om en Forhøjelse, naar den Tid foreligger, da saadant foregaar. Saa er der endnu et, som jeg gerne vil henlede den ærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa for at faa at vide, om der ikke paa en eller anden Maade kunde gøres noget for at forsyne Foreninger i den Retning. Det viser sig nemlig stadig, at vi ude paa Landet have saa vanskelig ved at skaffe Skydepladser, der er altid nogle Kredse i Skytteforeningerne, som ikke kunne skyde, fordi de ingen Plads kunne faa til deres Dvælses. Ude paa Landet, hvor man ikke har store Bakker